

om, han ved, at Rigsdagen bliver i alt Fald siddende; selv om vi alle gaar, skal Folket nok sørge for, at der er en Rigsdag ifølge Grundloven, og Rigsdagen beholder sin fulde Lovgivningsmyndighed, der er ingen, som prøver at tage noget af Rigsdagens Lovgivningsmyndighed bort. Derfor kan vi tage det ganske med Ro, hvem der er Kirkeminister og hvem ikke, det kommer nok til at gaa sin Gang i den Henseende.

Det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Rasmus Rasmussen) mente, at da Statskassen træder til, hvor Embedslønningsmidlerne dernede ikke slaar til til at give Embedsmændene de Lønninger, de skal have ifølge Klassesdelingen, saa kunde man nok vente, at Staten ogsaa kunde faa Indfyldelse paa Bortforpagtningen af Jorderne, men den Betragtning holder ikke Stik. Statskassen træder til, uagtet Jorderne og alle Lønningsmidlerne dernede bestyres af Menighedsrepræsentationen, og den bestaaende Ordning skal fortsættes, indtil der kommer en Lovgivning derom. Der er ingen Vej udenom dette. Den Lov, vi har vedtaget og faaet stadfæstet den 28. Juni i Aar, slaar Bom for en Udstykning dernede og slaar Bom for, at vi kan gennemføre den anden Lov, af 4. Oktober om Udstykning af Præstegaardsjorder, forinden denne Overvejelse har fundet Sted, og Rigsdagen har vedtaget en ny Lovgivning. Men der er ikke Grund for os to til at drøfte dette Spørgsmaal videre, det ærede Medlem har taget sit Forslag tilbage, og deri har han efter min Mening handlet ret. Hvad jeg har sagt i den Henseende om en Henstilling til Stiftsøvrigheden, skal ske Fyldest, saa snart denne Lov er vedtaget.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit):

Jeg forstaaer ikke den Angst, der ytrer sig overfor dette Udvalg, som er valgt af Repræsentanter for Menighederne rundt omkring, thi Menighedsrepræsentanterne er jo ligesaa vel som Rigsdagsrepræsentanterne valgte ved almindelig Valgret; hvorfor skulde der da være en saa uamaadelig Modsatning mellem disse to Institutioner? Jeg kan fuldt ud tiltræde den højtærede Kirkeministers Udtalelse om, at Rigsdagen kan ikke anses som kirkelig Repræsentant, det er ikke en Kirkedag, vi har i Rigsdagen, Menighederne maa have Lov i et Tilfælde som det her omhandlede at sende deres Repræsentanter ind i et Udvalg, der saa ud fra de forskellige kirkelige Anskuelser drøfter disse meget vigtige Spørgsmaal. Jeg synes, at det er en meget haandfast Maade at betragte denne Sag paa, naar man mener, at

dette alene og i en Fart kan drøftes paa Rigsdagen af et mindre Udvalg. Jeg forstaaer ikke rigtig denne forfærdelige Frygt for at høre Kirkens Tale, som man er saa bange for skulde komme frem gennem et saadant Udvalgs Arbejde. Hvilken Fare venter man sig egentlig fra den Kant? Hvad mener man egentlig, Rigsdagen kan lade sig overrumple med gennem et saadant Udvalgs Arbejde? En saadan Frygt er ganske ubegrundet. Jeg synes, det er i høj Grad naturligt, at netop Menigheden herigennem faar Lov at drøfte og føre sine Tanker frem og sige sin Mening om denne Sag. Det kan absolut ikke have noget ondt i Følge, men vil sikkert kunne bære noget godt i sig og føre til Gavn for vort Land og vor Folkekirke.

Dahl: Den ærede Ordfører (Inger Gautier Schmit), som nu talte, kunde ikke forstaa den Frygt, vi nærer for den af den højtærede Kirkeminister foreslaaede Forsamling af kirkelige Repræsentanter, af Menighedsrepræsentanter, thi, som hun sagde, de er ogsaa valgte ved almindelig Valgret. Ja, rent formelt kan man naturligvis sige det, men det ærede Medlem ved jo godt, at medens man bliver optaget paa de almindelige Valgsteder baade til Kommunevalg og Rigsdagsvalg uden at fremsætte Begæring derom, kan man ikke blive optaget paa de kirkelige Valgsteder uden efter fremsendt Begæring, og det har dog nogen Betydning med Hensyn til, hvem disse Repræsentanter i Virkeligheden repræsenterer. Det viser sig da ogsaa, at ved det Menighedsraadsvalg, hvorved der var den største Deltagelse, nemlig ved Menighedsraadsvalget i 1903, var der kun 28 pCt. af Befolkningen over 25 Aar, som anmodede om Optagelse paa de kirkelige Valgsteder, og af disse 28 pCt. udøvede saa kun 46 pCt. deres Valgret ved de endelige Valg. I Virkeligheden har man derved indført en Hemning for Deltagelsen i Menighedsraadsvalg.

Naar den ærede Ordfører sagde, at man var bange for at høre Kirkens Tale, altsaa mente, at det af Kirkeministeren foreslaaede Udvalg skulde være en fuldgyldig Repræsentation for Kirken, og at det, som dette Udvalg vilde foreslaa, det var kirkelig Tale, saa maa jeg paa det bestemteste protestere derimod. Jeg beklager i høj Grad, at vi ikke har kunnet faa at vide, hvor mange der har været optaget paa de kirkelige Valgsteder ved sidste Menighedsraadsvalg, men naar man ved, hvor faa det i Virkeligheden er, som har deltaget i disse, forekommer det mig underligt af den ærede Ordfører at udtrykke